

7.59x31.36	1	עמוד 3	המגזין	מעריב	19/12/2021	79902348-2
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790						

« ד"ר חיים משגב

העת להתעשת

אינני יודע מה רוצה בר־לב להשיג באמירותיו, אבל אני יודע מה אסור שיקרה. פעמיים איבד העם היהודי את עצמאותו, וזה יכול לקרות שוב

אין בלבי דבר על עמר בר־לב. הוא לא אומר היום, בעת שהוא משמש באחד התפקידים הכי משמעותיים במערך השלטוני, דברים שהוא לא אמר בעבר. יש בלבי על מי שבאיוולתו אפשר למי שהיה ממיסדי "שלום עכשיו", לעשות עתה, במעמדו כשר לביטחון פנים, את מה שהוא הבטיח לעשות בעת שהוא הקים ארגון שחרת על דגלו דרישה לנסיגה לגבולות '67 תחילה; והדגש הוא, לטעמי, על המילה "תחילה". התבטאויותיו של בר־לב – למעשה, הסכמתו לעמדות פרו־פלסטיניות אמריקאיות – לא צריכות, אפוא, להפתיע, למשל אלה הנוגעות ל"אלימות המתנחלים". גם לא הייתי מופתע אם היו אומרים לי שהשקפת עולמו של בר־לב איננה פוסלת את האפשרות שערבים שרפו בתי כנסת, חנויות, עסקים ודירות וביצעו לינץ' ביהודים, לא מתוך מניעים לאומניים, אלא בגלל מצוקה כלכלית. בר־לב, כמו מרב מיכאלי, בתחומה, גם לא מתכוון, להערכתי, להחזיר את המשילות לנגב או לגליל או למקומות אחרים שבהם היא אבדה לחלוטין. חלומם של חלק מהעירבים הולך ומתגשם. הם יוכלו להתפרע באין מפריע. להשתלט על קרקעות. להטיל אימה על בעלי עסקים. לשרוף יערות ולעשות עוד כהנה וכהנה מעשים כדי לנסות להמאס על היהודים את המדינה שהם הקימו לעצמם.

בר־לב לא מתכוון, להערכתי, להחזיר את המשילות לנגב או לגליל או למקומות אחרים שבהם היא אבדה לחלוטין

ואסור לשכוח, המדינה היהודית קמה במקום שבו נרדה לראשונה הישות היהודית העצמאית. מעולם לא הייתה במקום הזה ישות לאומית אחרת. בנימין זאב הרצל, מייסד התנועה הציונית, ידע שזאת הדרך היחידה שבה ניתן להרחיק את היהודים מהסכנות האורבות להם מכל עבר. לרוע המזל, הגרוע מכל התרחש עוד בטרם שעלה בידי היהודים לממש את החזון הציוני הלכה למעשה. מדינת ישראל הוקמה רק לאחר שכמעט שליש מהעם היהודי נכחד.

לפני הרבה שנים לחש בנימין נתניהו, אז בקדנציה הראשונה שלו כראש ממשלה, על אוזנו של הרב יצחק כדורי, מי שכונה זקן המקובלים, "השמאלנים שכחו מה זה להיות יהודים". כוונתו הייתה לכך שיהודים ללא מדינה משלהם כמוהם כמוץ הנישא לכל עבר בידי רוחות מזדמנות. מה שמחזיר אותי לראשית הדברים. אינני יודע מה רוצה בר־לב להשיג באמירותיו, אבל אני יודע מה אסור שיקרה. פעמיים איבד העם היהודי את עצמאותו, וזה יכול לקרות שוב. העוצמה הצבאית שצה"ל צבר, אין בה מאומה. השבר יכול לבוא בחטף. זה כמעט קרה במלחמת יום הכיפורים, וזה יכול לקרות כעת שוב; אם דרכם של בר־לב ומיכאלי תצלח. אולם, כאמור, אין בלבי דבר עליהם; אלא על מי שהושיב אותם במקום שבו הם נמצאים עתה. עד לא מכבר ייצגו בר־לב ומיכאלי מיעוט שבמיעוט שיכול היה רק לעמוד בשולי הדרך ולצפות בשיירה הציונית הצועדת מחיל אל חיל. ואז קרה הנורא מכל. קבוצה של מגלומנים, רדופה שנאה חולנית, הושיבה את ראשי הזרם השמאלני, הפוסט־ציוני לפי הבנתי, בעמדות הכרעה. אינני יודע מה חשבו לעצמם נפתלי בנט וגדעון סער כאשר הם הפקירו את גורלה של מדינת ישראל בידי גורמים כאלה, אבל עתה העת להתעשת, וזה עדיין לא מאוחר. ●